

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Månshemmer 8814

DAGNY

TIDNING FÖR
SVENSKA
KVINNORÖRELSEN

UTGIFVEN GENOM FREDRIKA-BREMER-FÖRBUNDET AF FÖRENINGEN DAGNY

N:r 34.

Stockholm den 24 Augusti 1911.

4:e årg.

Prenumerationspris: 1/2 år . . . kr. 4: 50 1/3 år . . . kr. 2: 50 1/4 " " " 3: 50 1/4 " " " 1: 25 Lösnummer 10 öre. Prenumeration sker såväl i landsorten som i Stockholm å närmaste postanstalt eller bokhandel.	Redaktion: Mästersamuelsgatan 51, en tr. Telefoner: Allm. 63 53. Riks- 122 85. Utgifningstid hvarje torsdag.	Redaktör o. ansvarig utgifvare: ELLEN KLEMAN. Mottagningstid: kl. 11—12. Sthlm 1911, F. Englunds Boktr.	Expedition och Annonskontor: Mästersamuelsgatan 51, en tr. Post- och telegrafadress: DAGNY, Stockholm.	Annonspris: 15 öre per mm. Enkel spaltbredd 50 mm. Marginalannons under texten 15 mm:s höjd per gång 10: — Rabatt: 5 ggr 5 %, 10 ggr 10 %, 20 ggr 20 %, 50 ggr 25 %. Annons bör vara inlämnad senast måndag f. m.
---	--	--	---	---

Det internationella kvinnomötet i Stockholm den 6—12 sept.

Det Internationella kvinnoförbundet håller som bekant sitt styrelsemöte (executive meeting) i Stockholm den 6—12 sept. under hennes exellens Lady Aberdeens ordförandeskap.

Programmet för mötet föreligger nu i det närmaste färdigt. Jämte styrelsen, som består af det internationella förbundets ordförande, tre vice ordförande, två sekreterare och skattemästare samt de 23 nationalförbundens ordförande, sammantråda äfven förbundets nio internationella kommittéer, och dessas sammanträden äro förlagda till de bägge första mötesdagarna: onsdagen den 6 och torsdagen den 7 sept. kl. half 10—1 och kl. 3—5.

På fredagen den 8, lördagen den 9, måndagen den 11 och tisdagen den 12 sept. förmiddagarna kl. 10—1 samt eftermiddagarna kl. 3—5 eller 6 håller styrelsen sina sammanträden. Samtliga dessa sammanträden hållas i Järnkontorets lokal och äro enskilda, och hvarken pressen eller allmänheten äger tillträde till dem.

Utom dessa enskilda sammanträden hållas fyra offentliga möten, nämligen:

Onsdagen d. 6 sept. kl. 8 e. m. i Grand Hôtels festsal: Välkomstmöte, där ordföranden för Sv. kvinnornas nationalförbund, fru E. Upmark, hälsar de främmande gästerna välkomna. Vidare tal af Lady Aberdeen samt kortare anföranden af de olika nationalförbundens ordförande. Vid mötet spelar en musikkår de olika nationernas folksånger.

Fredagen den 8 sept. kl. 8 e. m. möte i K. F. U. M:s stora sal. Ämne: "Hvad bör och kan göras för vår ungdom efter slutad skolgång?" Bland talarna märkas Mrs Ogilvie Gordon (Skottland), Frau Marianne Hainisch (Österrike), fröken Cecilia Milow (Sverige).

Måndagen den 11 sept. kl. 8 möte i K. F. U. M:s stora sal. Ämne: "Arbetsområden för kvinnor. Utbildningsmöjligheter och löneförhållanden." Lady Aberdeen fungerar som ordförande och bland talarna märkas Fräulein Helene Lange (Tyskland), fröken Axianne Thorstenson (Sverige), fröken Astrid Paludan-Müller (Danmark), doktor Dagny Bang (Norge).

Afskedsfest gifves af Sv. kvinnornas nationalförbund på Grand Hôtel Royal tisdagen den 12 kl. half 9 e. m., vid festen förekommer tal, en konsertafdelning med svensk musik etc.

Tillträde till de tre offentliga mötena ha medlemmar af de föreningar som slutit sig till Svenska kvinnornas nationalförbund, mot en afgift af tre kronor. (Anmälan sker under augusti månad skriftligen till fröken M. Cederschiöld, adress Aftonbladet, Stockholm.) Till afskedsfesten å Grand Hôtel Royal löses särskild biljett å fem kronor.

Bland fester af mer enskild natur, som gifvas under mötet, märkas: Välkomstlunch på Grand Hôtel onsdagen den 6 sept., gifven af Sv. kvinnornas nationalförbund, middag på Hasselbacken torsdagen den 7 sept., gifven af

friherrinnan Louise Falkenberg, född Ekman, "stödjande medlem af Sv. kvinnornas nationalförbund". Två andra af förbundets "stödjande medlemmar", fru Thérèse Andersson och fru Signe Andersson, född Cederblom, gifva dejeuner på Saltsjöbaden lördagen den 9 september, hvarjämte fru Antonie Rettig gifver "eftermiddagste" på Grand Hôtel Royal fredagen den 8 sept.

Torsdagen den 7 sept. komma konungen och drottningen att gifva ett gardenparty i Logården för delegerade vid kongressen.

På söndagen företages en utfärd till Näsby, på inbjudan af dess ägare, ingenjör och fru C. R. Lamm.

Under mötesdagarna är tillfälle beredt för främlingarna att gruppvis och under sakkunnig ledning bese en mängd af hufvudstadens sevärdheter välgörenhetsinrättningar, sjukhus, undervisningsanstalter m. m.

Kvinnorösträtten och socialdemokratien i Finland.

I det senast utkomna häftet af den finska tidskriften "Nutid" ha Dagmar och Arvid Neovius upptagit till behandling — och vederläggning — det flera gånger hörda påståendet att kvinnorösträtten skulle varit orsak till att socialdemokraterna eröfrat så många platser i Finlands landtdag. Som bekant har hos oss, af prof. Fahlbeck i Första kammaren, samma påstående förts fram såsom ett skäl emot beviljandet af politiska rättigheter åt Sveriges kvinnor. Det är därför af ett alldeles särskildt intresse för oss att taga del af syskonen Neovius' statistiska utredning, hvars siffror, i den mån det är möjligt att af dem draga slutsatser i förevarande fall, påvisa grundlösheten af det gjorda påståendet. Redan tidigare har detta kunnat konstateras i fråga om Nylands läns valkrets, nu framlägges tillräckligt material för att kunna påpeka att så är förhållandet äfven i landets öfriga valkretsar.

Som valomröstningen enligt gällande vallag är hemlig, har man måst grunda sina beräkningar på en jämförelse mellan procenttalet kvinnor och procenten valda socialdemokrater i de olika kretsarna. De fullständiga tabeller, som publiceras, visa huru det socialdemokratiska procenttalet sjönk i nio kretsar i samma mån som kvinnoprocenten steg, i två märkes en rätt svag tendens i samma riktning, i tre kunde intet samband spåras, och endast i en valkrets, Uleåborgs norra, märktes en svag tendens hos de socialdemokratiska procenttalen att ökas jämsides med kvinnoprocenten. Som en allmän iakttagelse framhålls, att när man hunnit till en kvinnoprocent 45,5, så börja de socialdemokratiska procenttalen att sjunka ganska regelbundet. Särskildt ha de svenska kommunerna att uppvisa höga kvinnoprocenttal och låga socialdemokratiska procenttal. I Ny-Karleby voro 65,1 procent af de röstande kvinnor, i 8 andra kommuner öfversteg kvinnoprocenten 60 och i svenska kommuner sjönk den ingenstädes under 43,4.

Valrörelsen och kvinnorna.

Aldrig har väl valrörelsen i vårt land bedrifvits så lifrigt som i sommar. Ministrar och partiledare fara land och rike omkring för att tala till folket, och efter dem komma hela rader af mindre profeter. Äfven i de undangömda dalar, där valagitation ännu för tre år sedan var något nästan okänt, hållas nu föredrag af alla tre partierna. Det ligger något af vaknande intresse och spänning i luften. I detta arbete ha kvinnorna tagit ganska liflig del på de frisinnades sida, fast det ej talats så mycket därom. Detta har åter berott på att det blifvit vanligt att hufvudtalarna inlämnat sina manuskript på förhand till tidningarna, för att dessa skulle kunna ta in talet in extenso, och sedan har man helt naturligt inte brytt sig så mycket om underrättelserna i öfrigt från mötena. Kvinnliga talare ha dock uppträdt på de flesta större frisinnade möten och äfven ställt sig till förfogande till de mindre.

Då man uppträder på politiska möten tillsammans med kända talare och före ett val, får man naturligtvis en långt talrikare åhörarskara än eljes, och framför allt när man med sitt ord personer, som kanske aldrig annars skulle bry sig om att åhöra ett föredrag om kvinnans politiska rösträtt men som kunna bli ganska öfvertygade, när de i alla fall råka ut för det. Likaledes är samarbetet med de politiska ledarne mycket väckande och intressant för talarinnorna. För egen del har jag talat på mer än ett dussin olika ställen, mest på landsbygden, och mina erfarenheter därifrån äro ganska glädjande. Som vi veta är ett af högerns hufvudargument emot den kvinnliga rösträtten, att kvinnorna på landsbygden inte skulle vilja ha den. Äfven påstås det, att bönderna i allmänhet i grund och botten äro fientligt stämda mot saken. Jag kan alls inte säga, att jag funnit detta. Bönderna ha med intresse hört på och inte tyckt det vara något oerhördt med en kvinnlig talare. Och långt in i Småland på rama bondlandet inträffade det att en ung flicka själfmant kom till mig efter föredraget för att diskutera möjligheten af att bilda en F. K. P. R. En enda gång har det händt, att en person efter talets slut frågade mig om jag verkligen trodde, att kvinnorna i allmänhet önskade rösträtt. Jag svarade honom naturligtvis att jag aldrig hvarken sagt eller trott att alla kvinnor ville ha rösträtt, lika litet som alla män, t. ex. alla stutare och torpare, varit betagna af någon utomordentlig längtan efter rösträtt, när det agiterades för deras sak, men att känslan af det rättvisa i vårt kraf dock började bli mer allmän än man kunde vara benägen att tro. Han var inte tillfredsställd med svaret ändå, utan vidhöll att frågan inte var mogen, men sedan fick jag höra, att mannen, en bolagstjänsteman, — varit i högerns talarskola. Någon "folkets röst" var det därför tydligen icke. Ty från högern dras nu argumenten mot kvinnans rösträtt i olika former. I den naivaste hörde jag det från "den svarta bilen" i Gestrikland, och det lydde så här: "Det blir socialdemokraterna ensamma, som komma att förtjäna

Juvel-, Guld- & Emaljarbeten.

DAVID ANDERSEN & Comp.

Hofjuvelerare.

4 Fredsgatan 4.

DAGNYS LÄSARE

böra gynna

DAGNYS ANNONSÖRER

på kvinnans rösträtt; de äro de flesta, så det blir detsamma som att skänka dem 100,000 röster". Detta är naturligtvis uppenbart oriktigt resonerad. Ty eftersom kvinnor finnas i alla samhällsklasser, så bli ju, under förutsättning af att kvinnorna i stort sedt skulle rösta med männen inom samma samhällsklass, röstetalen visserligen fördubblade genom kvinnorösträtten, men proportionen partierna emellan densamma. Litet förnuftigare blir det ju, när man framställer saken sålunda: "Det blir hufvudsakligen de socialdemokratiska kvinnorna, som komma att rösta, hvarför detta parti kommer att förtjäna mest", men oriktigt är det i alla fall, och en alltför stor artighet mot de socialdemokratiska kvinnorna och ohöflighet mot de andra. Det är dock icke de socialdemokratiska kvinnorna, som ledt vår rösträttsrörelse. De ha varit med på sina håll, och på andra orter ha de organiserat sig i egna kvinnoklubbar, men den kvinnliga rösträttsrörelsen har dock i vårt land hufvudsakligen drifvits fram af de borgerliga kvinnorna. Detta har t. o. m. fru Elna Danielsson erkänt i "Arbetet" och betygat sin aktning för vårt uppoffrande arbete för denna sak, medan hon samtidigt beklagade att arbetarkvinnorna till följd af sin tryckta ställning ofta nog varit likgiltiga och svåra att organisera. Är det då troligt att vi, som i tio år arbetat för rösträtt, när vi en gång få den, skola underlåta att begagna den och låta de socialdemokratiska kvinnorna ensamma göra det? Skulle det däremot inträffa att högermännen, som motsätta sig kvinnans rösträtt och kanske med maktspråk söka hindra sina hustrur och döttrar att delta i striden för den, finge göra den erfarenheten, att vänsterns kvinnor, när målet är nådt, voro mer vakna och intresserade att deltaga i valen än högerkvinnorna, så vore det då sannerligen inte mer än rätt åt dem. Tyvärr tror jag dock icke att detta kommer att bli fallet i någon nämnvärd grad. Jag har nämligen aldrig märkt, att de kvinnor, som med hån eller axelryckningar tala om dem, som strida för kvinnornas rättigheter, ha något emot att använda de rättigheter, som redan vunnits, fast de göra det utan tacksamhet mot dem, som bannat vägen, och utan känsla af att det skulle förplikta dem att arbeta vidare. Är det verkligen någon som tror, att friherrinnan Annie Åkerhielm af pur kvinnlighet kommer att sitta hemma den dag vi andra gå att för första gången utöfva vår politiska rösträtt? Ha högermännen, hur konservativa de än varit, försmått kvinnornas röster vid de kommunala valen? Är det vänstern ensamt, som värfvat fullmakter hos rika änkor? Åhnej, hr kammarrättsrådet Johan Östberg står säkert till tjänst att undervisa högerkvinnorna om rätta bruket äfven af den politiska rösträtten, när vi komma så långt. Vi få nog upplefva att de som kommit i elfte timmen, eller i ingen timme alls, få samma lön som de, hvilka burit dagens tunga och hetta, så risken är inte så stor ens för högern. T. o. m. bondhustrurna, hvilka alldeles icke äro de lastdjur utan tid vare sig till religion eller politik, som professor Kjellén vill göra dem till, komma nog att gå med männen och rösta, om de tro att bondehemmens intresse stå på spel. De reagera ganska kraftigt mot hr Kjelléns af-

kristningsförsök mot dem, enligt hvad både jag och andra med mig försport under denna tid.

Det skulle vara synnerligen intressant att få höra de erfarenheter, som gjorts af de högerkvinnor under valrörelsen, hvilka ogillat den uppmaning Centralstyrelsen ställt till dem att icke deltaga i densamma till högermans förmån. Ha de, då de hjälpt högern i arbetet, därmed också vunnit något för vår sak? Om Centralstyrelsen begick ett misstag vid sitt beslut, så skulle ju detta bäst bevisas däraf, att de, som handlat emot detsamma, vunnit mera än de, som instämt däri. Därför vore det bra om erfarenheten härutinnan komme med i diskussionen. Ty det är i detta uttalande, mer än i praktiken, som Landsföreningens åtgörande skiljer sig från 1908 års agitation. Då hade vänstern visserligen redan tagit upp K. P. R. på sitt program, men högern hade inte bestämt uttalat sig emot den. Därför beslöt Landsföreningen att skicka kvinnliga talare till de politiska möten, där detta låte sig göra. Men hur gick det? I allmänhet tillätos kvinnorna tala på vänsterns möten, medan högern ställde sig afvisande. Då som nu reste således de kvinnliga talarna på Landsföreningens bekostnad till vänsterns möten — men icke till högermans. Då som nu understödde således Landsföreningen faktiskt vänsterpartierna, och högerkvinnorna bidrogo med sina afgifter härtill. Ty detta är ju det enda sätt, hvarigenom Landsföreningen kan understödja det ena eller andra partiet; rösta få vi ju inte. Att vi nu beslöto att inte fråga högern, kan väl inte ens dess ifrigaste anhängare bland kvinnorna förevisa oss efter excellensen Lindmans och justitieminister Peterssons uppträdande. Och knappast kan det väl vara rösträttsintresserade kvinnors mening, att vi skulle afstå från det bästa tillfälle vi ha att göra propaganda för vår sak, nämligen på männens politiska möten, bara därför att högern inte vill veta af oss på sina. Det vore väl om något neutralitetsbrott, ty det vore att förråda vår egen sak för att gynna högermans. Att ställningen är ledsam för högersinnade kvinnor, det inse vi nog, och vi ha visst inte velat försvåra arbetet för dem, som troget kämpat vid vår sida kanske i strid med egna familjemedlemmars önskan, således med större svårigheter än vi själfva haft, men det är regeringens och riksdagens högerpartis hållning, som framtungit situationen. Alla som deltog i Centralstyrelsemötet veta, att vänsterns kvinnor icke åsyftade att votera omkull högerminoriteten, utan tvärtom ärligt sträfvade att söka få fram ett förslag, som kunde ena alla, hvilket också efter allvarliga öfverläggningar lyckades på mötet. För dem, som sedan icke gillat vårt beslut, återstår fortfarande att besvara fru Wicksells ännu öppna fråga: "hvad skulle vi ha gjort?"

Såsom ännu en erfarenhet från sommarens valrörelse vill jag fästa uppmärksamheten på det program, som Allmänna Valmansförbundets Göteborgsafdelning utgifvit, särskildt på en uppsats däri af fil. lic. Hjalmar Haralds om "Kvinnlig Rösträtt". Bland annat omtalar han, att rösträtt och valbarhet till riksdagen, till skillnad från den kommunala, är "ett i egentlig mening offentligt lif, som enligt det allmänna föreställningssättet är onaturligt för

kvinnan", och han upplyser om att för den, som vill vara höger eller moderat, "är denna etiska känsla afgörande". Vidare heter det: "Bakom den kan man icke i själfva verket komma med sin motivering. Ett hvarför kan lika litet tillfredsställande besvaras, som man kan intellektuellt motivera med logiskt bindande bevis — problematiska fysiologiska teorier äro här ej nog — vår morals förkastande af giftermål mellan syskon." Hvad säges om denna högerns vackra valblomma? Förunderligt är ju, att hr Haralds "etiska känsla" inte också stötes af kvinnornas deltagande i de kommunala valen, och det må ursäktas, om man vågar den förklaringen, att detta beror på att kvinnorna redan ha kommunal rösträtt och att det finns kvinnoröster i Göteborg, som inte äro att förakta för högern. Men saken är verkligen kinkig nog i alla fall, ty stadsfullmäktigeval i Göteborg är icke bara ett kommunalt val utan äfven ett politiskt, eftersom stadsfullmäktige där välja ledamöter i Första kammaren. Allmänna Valmansförbundet i Göteborg har således uppmanat kvinnorna att rösta, tagit emot deras röster, och för att locka så många kvinnor som möjligt med sig äfven insatt en kvinna i stadsfullmäktige, hvilken nu i höst äger att utöfva politisk rösträtt, då val till Första kammaren skall äga rum. Sedan jämför samma Allmänna Valmansförbund henne särskildt, men äfven de öfriga kvinnor, hvilka deltagit i stadsfullmäktigeval, inför "den etiska känslan" med nersliga brottslingar. Vi må skänka konservativt sinnade kvinnor vårt deltagande. Det är inte underligt, om de inte veta, hvad de skola taga sig till inom ett sådant parti. Lindman, Kjellén, Petersson, Haralds — det är mycket att smälta. Begären bara inte att L. K. P. R. för den högerns skull skall hvila i arbetet.

Gulli Petrini.

Den 6:te internationella rösträttskongressens rapport.

Den officiella rapporten öfver den internationella rösträttskongressens förhandlingar i Stockholm den 12—17 juni detta år föreligger nu färdig från "Women's Printing Society" i London. Att Alliansens sekreterare med skicklighet och omsorg sköta sina äligganden framgår af de sakliga och väl förda protokollen. Under rubriken "The social side" ger fru Anna Lindemann en entusiastisk skildring af den sällskapliga samvaron på fester och mottagningar, och hon ger organisatörer och arrangörer de mest ampla loford. Vår ljusa svenska sommarnatt och naturen i dess försommarfägring har helt förtrollat henne, för att nu icke nämna i hvilka erkännsamma ordalag hon talar om den storartade gästfrihet, som kom främlingarna till del.

Mrs Chapman Catts stora tal återfinnes in extenso sid. 58, och det 142 sidor digra häftet avslutas med samtliga till Alliansen anslutna länders rapporter.

Till kompletterande af de referat af förhandlingarna, som förut varit synliga i Dagny, återge vi härmed den resolution, som af kongressen antogs med afseende på

Alliansens ställning till olika former af rösträtt. Resolutionen fick följande lydelse:

"Det har kommit till kongressens kännedom, att ordalydelsen af den resolution hvori vi begära rösträtt för kvinnor på samma villkor som den nu af männen utöfvas eller kommer att utöfvas, har gifvit orsak till missförstånd, då man å ena sidan framställt detta såsom ett uttryck af fientlighet gent emot allmän rösträtt, å andra sidan såsom en förbindelse att stödja den allmänna rösträtten.

Med denna misstolkning i sikte förklarar härmed denna kongress, att den Internationella Rösträttsalliansen icke vid något tillfälle har tagit position för eller emot någon speciell form af rösträtt. Det har tydligt framhållits af Alliansen, att de anslutna föreningarna i de enskilda länderna skulle lämnas full frihet att för sig själfva bestämma hvilken form af rösträtt de vid olika tidpunkter vilja arbeta för. Denna kongress uttrycker ingen åsikt om villkoren för rösträttens utövande, dess enda mål är att genomföra principen att kön icke utgör ett hinder."

Den resolution, hvori kongressen uttalade sin tacksamhet för mottagandet i Sverige, lydte sålunda:

"Vi, medlemmar af denna kongress, som gästa Stockholm, bedja att på det hjärtligaste få tacka våra svenska värdar för deras frikostiga gästfrihet och uttrycka vår beundran för den beundransvärda organisationen af det hela, som gjort denna kongress till en så stor framgång. Det är icke möjligt att nämna alla vid namn, men vi önska rikta en särskild tacksägelse till alla dem, som haft att göra med kongressbyrån, där man tillmötesgått alla våra önskningar och förutsett allt hvad som fattades oss. Likaså tacka vi särskildt de oförtröttliga "pagerna", hvilka närvaro icke endast varit af stor nytta för oss utan också gifvit en prägel af ungdomlighet och glädje åt våra sammanträden. Vi uppskatta i hög grad hvad Stockholms stadsfullmäktige gjort för att hjälpa och välkomna kongressen, liksom tillmötesgåendet från direktörens för statens järnvägar sida.

Vi tacka särskildt fröken Lotten von Kræmer för den förtjusande vagnpromenaden, som roade oss så mycket och som hennes vackra standar alltid skall påminna oss om.

Vi tacka också kyrkoherde Hallberg för att han tillät en kvinna att predika i en svensk statskyrka; vårt tack till Skansens styresman, till damkören och dess ledare, fröken Elfrida Andrée och fröken Stenhammar, till fröken Sigrid Leijonhufvud, kantatens författarinna, till Sven och Lisa Scholander, till de kvinnliga konstnärerna, till herr och fru Bonnier, till herr och fru Thiel.

Vi hoppas att de svenska kommitterade för allt sitt arbete må röna ett annat och bättre tack än vårt här uttryckta genom att föreningens medlemskap och dess penningtillgångar ökas, genom att stämningen och entusiasmen för rösträttsarbetet må vara i växande i Sverige."

Rapporten, som är af stort intresse för alla rösträttsvänner, finnes tillgänglig på Rösträttsbyrån, Lästmakaregatan 6, Stockholm, till ett pris af kr. 1: 50. Den sändes äfven efter rekvisition pr post och tillkommer då intet för porto.

**ANNONSERA I
DAGNY.**

Blomsterlökar och -litteratur.

Ännu ett steg framåt.

Sällan ha löföten vid en start vackrare infriats än genom Vidtsköfle gårds nyligen utgifna andra katalog öfver blomsterlökar. Hvad som utmärker den insamlas bäst och kortast i ordet *elegans*. Detta åsyftar ej utstyrelsens nobla enkelhet, utan hela den genomgående principen. I allmänhet bruka ju priserna i vår tid stiga, ej alltid parallellt med varans beskaffenhet. Här är förhållandet motsatt. Trots den utmärkta kvaliteten, afpröfvad genom vinterns drifningar och vårens frilandsblomstring, ha priserna i stället sänkts och ställa sig t. o. m. ofkast lägre än de holländska.

Sorturvalet är förstklassigt och upptar mindre vanliga varieteter, särskildt af narcisserna, där Vidtsköfle gård har ett större och finare urval än alla de vare sig svenska eller holländska firmor, med hvilkas kataloger jag jämfört dem. Så äro *Glory of Leyden*, *Madame Plempe* och *Stella Superba* verkliga rangnarcisser. För frilandsodling förtjäna *Darwin-tulpanerna* att framhållas, ståtliga i hållning, delikata i färg och mycket hållbara, trots deras blomning vanligen infaller så sent som i juni, hvilket är en fördel, då denna tid eljes är ganska blomsterfattig. Hur är det möjligt, att dessa tulpanernas tulpaner ännu hos oss äro så föga kända? Bland öfriga lökar märker man först och främst sommarens praktblommor, de moderna iris och gladiolus, vidare hyacinter, crocus, snödroppar, liljekonvaljer o. s. v. Liksom den föregående katalogen utmärker sig äfven denna genom systematisk uppställning, träffande karaktäristiker och goda kulturänvisningar, allt affattadt på ett språk, som fördelaktigt skiljer sig från det vanliga katalogspråket. Och alla dessa drag är det, som förläna katalogen dess prägel. Dessutom är den i år betydligt utvidgad på ett sätt, som klart visar den centraliserande idé, hvaråt fru Sigröd Stjernswärd syftar: att skapa ett svenskt motstycke till de gamla engelska frö- och plantskolefirmorna, hvilkas rykte gått öfver världen, såsom Sutton, Kelway, Barr o. s. v. Under det gemensamma namnet "Vidtsköfle Trädgårdsböcker" tillkännager den utkommandet af en serie handböcker, hvaraf tillsvidare tvänne föreligga: 1. *Blomsterlökar*s drifning. Bearbetning från tyskan af Gunlög Hellenius. 2. *Liljor*. Bearbetning från engelskan — utan författarnamn visserligen, men daterad Vidtsköfle 1911. Här ges för det billiga priset af 50 öre botaniska och historiska upplysningar samt klara och tillförlitliga anvisningar och råd för ofvannämnda blommors odling, just i den utsträckning, som behöfves. Sådana böcker har den svenska litteraturen hittills saknat, och vi glädja oss därför åt de löfötesrika serienumren 1 och 2. Dessutom annonseras ännu en blomsterodlingens nödvändighetsartikel, professor Wagners närsalt, till det beaktansvärdt billiga priset af 85 öre pr burk om ett kilo. För sammansättningens humbugsfrihet borge både den kände Darmstadtprofessorns namn och Vidtsköfle gårds märke.

Då det under vinterns drifningar visat sig, att dessa svenska lökar kunna fås i blom minst en vecka tidigare än de holländska, ett förhållande af utomordentlig räckvidd, torde det ingalunda vara ett för djärfit påstående, att de med tiden äfven kunna bli en exportvara och däri-genom en nationalekonomisk faktor att räkna med. Det var därför inga klingande öfverord af fru Sigröd Stjernswärd, då hon — som i Dagnys första nummer för i år framhölls — startade Vidtsköfle gårds lökodling med parollen "Sverige åt svenskarna". Men månne svenskarna till fullo inse, att ett sådant företag med dess stricte följda paroll ej blott kräiver startarens insats, utan äfven ålägger den allmänhet, till hvilken den vänder sig, ett visst ansvar? Visserligen har omsättningen förlidet år varit stor, mycket stor, men i den mån ett företag utvidgas i den grad som här skett, kräiver det allt större omsättning.

Här är ett område fullt neutralt, där den svenska kvinnan kan visa den solidaritets- och allmänanda, hvarom striden ännu står het. Och detta så mycket lättare, som det berör intressen, som ligga kvinnan nära, ekonomiska och estetiska. Det vore väl nästan en skam, om svenska kvinnor för svensk kvinnas verk skulle ha mindre blick och förståelse, än den som ett främmande lands främste sångare på svenskt språk visat, hvarigenom det märkliga inträffat, att en affärspublikation fått skönlitterärt värde. Att så skett, står klart för hvar och en, som läser de två förtjusande sonetter, "Tulpan" och "Narciss", som Bertel Gripenberg här tillägnat fru Stjernswärd.

Det lilla fina häftet, som inom sig bär så mycken omsatt energi, så många löföten och så mycken framtid för Sverige, fås på begäran gratis och franco från Vidtsköfle gård.

Ellen Nordenstreng.

Tionde svenska flickskolemötet. Det tionde allmänna svenska flickskolemötet har under förliden vecka hållits i Falun och i samband därmed Flick- och samskoleföreningens årsmöte. Vi återkomma i nästa veckas nummer med referat af förhandlingarna.

Moderskydd. En internationell kongress för moderskydd och sexuella reformer anordnas genom den tyska föreningen Bund der Mutterschutz och kommer att äga rum den 28—30 september i Dresden.

Framstående vetenskapsmän och intresserade från många länder skola där uttala sig om moderskyddsfrågans läge i olika land och på grund af vunna erfarenheter rådslå öfver detta sociala spörsmåls vidare utredning samt de därmed nära förbundna önskemålen om sexuella reformer. Äfven kommer förslag att framläggas om bildandet af en internationell förening med samma syfte som det tyska Bund der Mutterschutz.

Anmälning om deltagande kan ske till sekreteraren, fru Hedwig M. Stein, Breslau XIII, Gutenbergstrasse 30, genom hvilken äfven upplysningar erhållas.

Prenumerera på DAGNY!

Gustaf Vasas yngsta dotter.

Af *Sophie Charlotte v. Sell.*

Från tyskan efter förf:s manuskript.

I.

I den gamla, i Backsteingotik uppförda domen i Schwerin i Mecklenburg lägger besökaren ovillkorligen märke till ett grafmonument af svart och hvit marmor, på hvilket knäböjer ett bedjande äkta par i den dräkt som bars af de högre stånden mot slutet af 1500-talet. Bådas drag äro så lefvande och i synnerhet hustruns så tilldragande, att man känner sig benägen att tro sig stå inför verkliga porträtt. Minnesmärket är också upprest öfver hertig Kristoffer af Mecklenburg († 1592). Det är emellertid endast han, som hvilar i griften inunder. Hans gemål, som låtit resa vården öfver honom, hvilar i sitt eget fäderneslands jord, i Uppsala domkyrka, vid sidan af sin fader, konung Gustaf Vasa, hvars yngsta barn hon var.

I april 1549 skref drottning Margareta från Kungsör till sin syster Märta, Svante Stures gemål: "Vår synnerliga gunst och systerlige kärliche helsning, kära syster! — gifve wi dig tillkänna, att Guda allsmäktige hafwer nådeligen sett till oss och gifwit oss en ung dotter, nu som war den fjerde april, för vilket Gud allsmäktige ware tack och lof! Gör wäl och helsa Swante på våra wägnar."

Den unga dottern erhöill i dopet namnet Elisabeth. Ända sedan detta sitt tionde barns födelse förblef Margareta svag och sjuklig. På sommaren 1551 höll konungen hof på Gripsholms slott. En dag företog man en lustfärd på Mälaren. Sällskapet gick i land på en liten holme. Här insjuknade drottningen så häftigt, att hon ej kunde återvända till Gripsholm utan måste föras till det närmare belägna Tynnelsö. Den 27 augusti afled hon på detta slott.

Hon var fullt medveten om sin förestående bortgång och tog afsked af make och barn. Hon tackade honom för all hans kärlek och godhet och för att han hade upphöjt henne till höghet och ära samt bad honom om förlåtelse för sina egna fel och svagheter. "Våra barn", sade hon, "befaller jag dig, näst Gud, uti händer. Den högste, som är konung öfver alla, beder jag troligen, att för dig, deras fader, lifstiden så mycket förlänges, som den för mig, deras moder, förkortas."

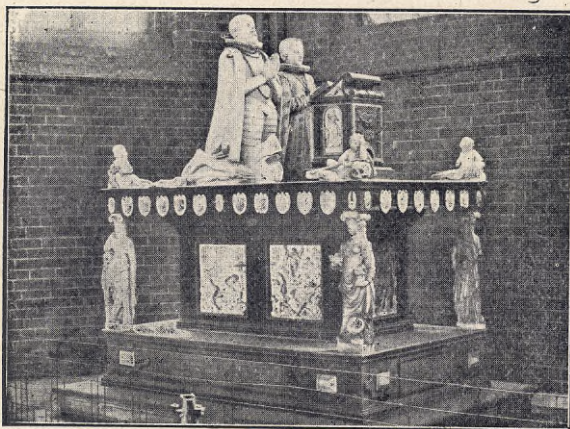
Denna rörande bön blef ej hörd. Gustaf Vasa dog redan nio år därefter. De ännu ej fullvuxna döttrarnas uppfostran var nu anförtrodd åt Katarina Stenbock, hans tredje gemål. I alla händelser lefde de unga prinsessorna oftast tillsammans med henne vid Erik XIV:s hof. Vi

veta emellertid intet närmare om Elisabeths första ungdom.

Vid 13 års ålder förlofvades hon med hertig Kristoffer af Mecklenburg, och bröllopet skulle äga rum två å tre år därefter. För att förstå denna förlofning och dess vidare utveckling måste vi här göra en tämligen lång utvikning.

Kristoffer var en af sönerna till den regerande hertigen Albrekt af Mecklenburg, äfven kallad den sköne, och Anna af Brandenburg, kurfurst Joakim I:s dotter. Han föddes den 30 juni 1537. Af hans sju syskon lefde då blott fyra: Johan Albrekt, Ulrik, Georg och Anna. 1540 föddes ännu en prins, Karl. I början af sitt äktenskap hade Albrekt och Anna öfvergått till lutheranismen, men senare återvände de

i den allena saliggörande kyrkans sköte. Albrekt gjorde detta uteslutande af politiska skäl. Men den i kloster uppfostrade Anna omfattade åter katolicismen med glödande nit och blef med åren allt mer fanatisk. Hon förmådde dock ej att gentemot maken eller efter hans död gentemot den äldste sonen genomdriva en katolsk uppfostran för sina båda yngsta barn. Och hur mycket Kristoffer än stod under inflytande af sin mor, hvars älsklingsbarn

Hertig Kristoffers af Mecklenburg och hans gemåls, Elisabeth af Sverige, gravvård i domen i Schwerin.

han var, så förmådde hon intet öfver honom i religiöst afseende, han var och förblef en ifrig och trogen lutheran.

Hertig Albrekt dog 1549. Vid denna tid erkände den tyska fursterätten alla söners lika arisberättigande. Endast i kurfurstendömen och några genom särskilda familjefördrag skyddade furstendömen härskade förstfödsrätten. Men furstarna började alltmer inse nödvändigheten att förebygga det ständiga förminskandet af deras länder och att genom höga andliga ämbeten hålla de yngre sönerna skadeslösa mot att de afstodo från sin ärfda härskarrätt. Detta försökte nu också Johan Albrekt, som öfvertog regeringen tillsammans med sin broder Ulrik. Till att börja med förskaffade han Kristoffer biskopsdömet Ratzeburg, hvilket under dennes minderårighet förvaltades af en af Mecklenburg utsedd ställföreträdare. Befattningen var dock för litet inkomstbringande för att bereda Kristoffer en verklig ersättning för andelen i fädernearvet. Slutligen lyckades det Johan Albrekt att skaffa brodern expektans på ärkebiskopsdömet Riga.

Lifland utgjorde vid denna tid en sammanslutning af åtskilliga kyrkliga stater: ärkebiskopsdömet Riga, områ-

den, tillhörande biskoparna af Kurland, Ösel och Dorpat samt Tyska ordens besittningar. Dessa senare voro inströdda öfver allt i det ärkebiskopliga territoriet, och både politiskt och militäriskt hade ordensmästaren öfvervikten. I själva verket var Lifland en sorts tysk koloni. Landsbefolkningen var visserligen estnisk och lettisk. Men öfver den härskade, utom de andliga herrarna, deras adliga vasaller, hvilka voro af tysk härkomst och förenade i riddarskap. I städerna, af hvilka Reval, Dorpat och Riga tillhörde Hansan, sutto tyska borgare, hvilka skipade rätt på tyskt sätt och liksom riddarna ökades genom ständiga tillskott från Tyskland. De erkände den tyske kejsaren som sin öfverherre och löste gemensamma frågor på landtdagar, till hvilka de fyra stånden, adel, präster, borgare och bönder, skickade ombud. Men reformationen hade undergrävt grunden till denna egenartade, ur medeltida teokratiska idéer framsprungna sammanslutning. Här kunde endast en genomgripande sekularisation ha hjälpt. År 1526 uppdrogo de lifländska ständerna öfverhögheten öfver landet åt ordensmästaren Walter von Plettenberg, och uppställde som hans förebild markgreffen Albrekt af Brandenburg, den tyska ordensmästaren i Preussen, som för ett år sedan gjort sig till detta lands herre. Men förhållandena voro mindre invecklade i Preussen. Ordensmästaren hade varit landets enda andlige furste, under det fem sådana funnos i Lifland. Och han hade förvärfvat hertigvärdigheten endast genom erkännandet af polsk öfverhöghet, hvarför han också förklarats i tysk riksakt. Plettenberg var gammal och kände sig ej längre vuxen så många svårigheter och strider, hvarför han afböjde.

Äfven ärkebiskopen Wilhelm i Riga, en broder till Albrekt af Preussen, led af de många oklara förhållandena i Lifland. Han var sjuklig och kände sig ensam. En frisk, ung medhjälpare, hvilken såsom hans efterträdare vore förbunden med honom genom många gemensamma intressen, syntes honom högst välkommen. Och han begärde att man snart skulle sända honom en sådan. Men för valet af en furstlig medregent behöfdes landtdagens instämmande, och detta vägrades trots eller kanske snarare till följd af Preussens, Danmarks och Polens förord. Konungen af Polen var beskyddare öfver ärkestiftet Riga. Man hade redan länge fruktat, att brandenburgaren liksom hans broder i Preussen skulle lägga stiftet under polsk öfverhöghet.

Hertiginnan Anna hade redan i de tidigare åren högst ogärna skilt sig från sin älsklingsson och endast motvilligt fogat sig i sin äldste sons anordningar, då denne ej ansåg moderns inflytande och förvekligande uppfostran gynnsamma för Kristoffers studier och utveckling. Äfven 1555 var det svårt att vinna henne för Johan Albrekts planer, och hon inriktade framförallt sina ansträngningar på att hindra Kristoffer från att afstå från sin arfsrätt till Mecklenburg. Kristoffer själf tycks som en bra nog utvecklade ung man icke hafva vetat hvad han ville. Å ena sidan smickrade honom den vinkande äran, som hans broderlige förmyndare helt naturligt framställde i särdeles lockande färger, å den andra skilde han sig

ogärna från modern och ryggade tillbaka inför de af henne i varnande ton skildrade svårigheterna och olägenheterna. Johan Albrekt inbjöd sin broder till ett besök och behandlade honom med den utsöktaste vänlighet. En vacker sigillring och en röd sammetspung med 300 gulden, som hertigen skänkte honom, fängslade så den adertonåriges sinne, att han glömde alla moderns förmaningar. Begagnande sig af hans öfversvallande tacksamhet, förelade Johan Albrekt honom arfsafsägelseurkunden, och Kristoffer underskref den och begagnade sin nya ring vid sigillet anbringande.

Kort därpå reste han till Lifland. Domkapitlet i Riga bekräftade hans val till koadjutor, men landtdagen framhärddade i sitt afslag. Ärkebiskopen anvisade honom tre slott med underlydande områden. Byggnaderna voro emellertid oinredda och godsens inbragte föga. Hertigen kunde ofta ej betala sina tjänare och hade knappt råd att föda sig och dem. Kristoffer hyste ej heller något rätt intresse för de lifländska förhållandena, i hvilka han kände sig främmande och osäker. Synbarligen kände han ej heller någon tillgifvenhet för ärkebiskopen. Och mellan denne och landtdagen växte stridigheterna, i hvilka Sigismund August ständigt blandade sig med anlitande af ett alltmera hotande språk. Slutligen utbröto öppna fiendtligheter, hvilka resulterade i Wilhelms och Kristoffers tillfångatagande. Den senare behandlades emellertid bättre i fångelset, då ordensmästaren med rätta betraktade honom såsom den personligen oskyldiga orsaken till tvisten. Polen rustade och genomdref med blotta hotelsen om sin alls icke krigsberedda här att i Poswol ingicks en fred, som återgaf de två fångarna friheten men för öfrigt medförde mycket svåra följder för Lifland. År 1554 hade detta land med tsaren slutit en fred på 15 år, under hvilken tid det icke fick ingå förbund med Polen. Icke dessmindre undertecknade Lifland i Poswol ett skydds- och anfallsförbund med Polen mot tsaren. Klausulen att detta skulle träda i kraft först efter de 12 återstående fredsåren betydde föga. Tsaren dröjde ej heller med sitt svar på detta fördragsbrott och började 1558 krig med Lifland.

I början af detta år reste den sorglöse Kristoffer till Mecklenburg för att besöka sin moder. Och trots ifriga böner från Lifland, där man under den allmänna oenigheten hoppades finna den lämplige ledaren och räddaren i honom, kvarhölls han i hemmet ända till årets slut till följd af moderns inflytande och outhärdliga penningbekymmer. Efter återkomsten förde han, delvis med framgång, de lifländska trupperna mot ryssarna. Penningbrist och oafbruten oenighet mellan partierna hämmade emellertid ständigt den lifländska krigsledningen.

Därigenom att det lyckades Ryssland att draga Lifland till sig, skadades både Danmarks och Sveriges intressen på Östersjön. En broder till konung Fredrik II i Danmark, hertig Magnus af Holstein, hade genom köp förvärfvat biskopsdömet Ösel och tillägnade sig med dansk hjälp äfven andra landsdelar. Den af Polen utlovade hjälpen mot Ryssland uteblef. Då vände sig staden Reval och riddarna från landskapen Harrien, Wie-

land och Ierwen till konungen af Sverige med bön om bistånd och löfte om underkastelse. Erik sände genast trupper, som besatte Estland 1560. Nu började Polen fiendtligheter, icke mot Ryssland utan mot Sverige. Årkebiskopen fordrade, att Kristoffer skulle sluta sig till Polen. Denne vägrade, ty han ville förbli trogen mot tyska riket. Hans moder bönföll honom om att återvända till henne från det olyckliga, af kriget härjade landet. Sommaren 1561 blef Kristoffer myndig enligt mecklenburgsk lag. Hans förra afsägelse, som gjorts af en omyndig, var rättsligt ogiltig. Så ansåg han den nu äfven själf. Försvaret för arfsrätten fordrade hans hemvändande. Men redan innan han uppnått Mecklenburg, hade Johan Albrekt och Ulrik öfverenskommit om landets delning i två hälfter. Kristoffer begaf sig nu till kejsaren för att utverka understöd för sina rättsanspråk samt hjälp åt Lifland. Följden blef personliga nådesbevis och tämligen obestämda löften.

Handarbetslärarinnornas utbildning.

I de af 1909 års riksdag antagna bestämmelserna rörande aflöning af lärarinnorna vid statsunderstödda enskilda läroanstalter föreskrefs i fråga om handarbetslärarinna, att sådan lärarinna skulle äga rätt till lönetursberäkning för uppflyttning i högre lönegrad därest hon genomgått för ändamålet af k. m:t godkänd lärarinnekurs i handarbete. Någon sådan af k. m:t godkänd kurs finnes för närvarande icke. Emellertid ha i anledning af denna bestämmelse från flera handarbetskurser gjorts ansökningar om godkännande af kurserna för ofvannämnda ändamål. Läroverksöfverstyrelsen har nu afgifvit sitt första utlåtande rörande en dylik ansökan afseende Nordenfeltska kvinnliga yrkesskolan i Göteborg och därvid uttalat sig i allmänhet rörande handarbetslärarinnors utbildning.

Erfarenheterna från våra flick- och samskolor samt nu existerande lärarinnekurser i handarbete, jämförda med de resultat, till hvilka man kommit i Danmark, Norge, Finland och Tyskland, ge vid handen, anser öfverstyrelsen, att en handarbetslärarinnekurs bör meddela undervisning i följande ämnen: metodiska skolarbeten (stoppning, lappning, stickning o. dyl.), linne-, kläd- och maskinsömnad, konstsoömnad, fackteckning, stillära, materiellära samt pedagogik och metodik. Lärotiden bör utgöra minst 36 veckor, fördelade på minst två, helst tre terminer. Utbildningen af handarbetslärarinna kräver i Norge 1 arbetsår på tio månader, i Danmark 1½ år, i Finland 2 år, i Tyskland 1 år omfattande 40 arbetsveckor.

Utom fackutbildning synes man af en handarbetslärarinna vid statsunderstödd skola äfven böra fordra ett visst mått af allmänbildning. Starka skäl synas tala för att handarbetslärarinnor i förberörda afseende jämföras med lärarinnor i andra öfningsämnen. För att försäkra de statsunderstödda flick- och samskolorna om handarbetslärarinnor med allmänbildning bör från statens sida såsom villkor för handarbetskurs godkännande fordras vissa inträdesfordringar vid dylik lärarinnekurs. Med hänsyn till faktiskt föreliggande förhållanden torde man emellertid som alternativ till real-skolexamen endast fordra genomgående af näst högsta klassen af flickskola, som har fem klasser öfver folkskola

eller motsvarande utbildning. Inträdesåldern föreslås af öfverstyrelsen skola sättas till 19 år.

Slutligen yttrar sig öfverstyrelsen särskildt rörande Nordenfeltska kvinnliga yrkesskolan i Göteborg och tillstyrker under vissa villkor densamma lärarinnekurs' godkännande för ofvannämnda ändamål.

Franska akademien dygdepris.

På slutet af 1700-talet ledde i Frankrike en stor idealist och fantast, som hyste en för den tiden karaktäristisk uppfattning, nämligen att dygdens erkännande skulle vara en sporre till ädla handlingar.

Han tillställde den franska akademien år 1782 en anonym skrifvelse, där det bland annat heter: "Om sederna voro renare och själarna mer upphöjda, skulle tillfredsställelsen att hafva gjort det goda vara en tillräcklig belöning. Men för de flesta människor behöfs det något mer, nämligen att den goda handlingen belönas.

Inspirerad af denna sanning anhåller en medborgare, att den franska akademien värdigades mottaga grundplåten till ett penningpris och att akademien hvarje år på en af sina offentliga sammankomster måtte låta uppläsa ett loftal öfver en dygdig och ädel handling."

Monsieur de Montyon, så var gifvarens namn, ansåg, att akademins lärda och värtaliga ledamöter voro de lämpligaste att förverkliga hans idé och med vackra tal uppmuntra det goda, ty penningepriiset ansåg han endast vara af underordnad betydelse.

Den första, som hedrades med akademins dygdepris, var en kvinna, en fattig krämerska, som hade befriat en fånge ur Bastiljen.

Från följande år kan det vara intressant att veta, att tvenne personer ansågos lika kvalificerade och att bägge verkligen också kunde få pris, tack vare Marie-Antoinettes frikostighet.

Sedan den tiden ha många omhvälfningar försiggått i Frankrike, men institutionen finnes ännu kvar, och genom stora donationer kunna nu årligen utdelas 70,000 francs.

Dygdeidealen ha växlat, men mer än hundra gånger ha redan skalderna och de lärda i samband med Montyonska dygdeprisets utdelning sjungit deras lof i olika tonarter. Förföljda medborgare under oroliga tider, änkor och faderlösa i tider af inbördes stridigheter, återvändande krigare, alla ha de varit med om att få pris. "Låt oss ta dygden från hvilket håll den än kommer, ty vi finna den hos lekmän och präster, hos filosofer och kristna, hos den ena åsiktens män så väl som hos den andras", så sade en gång en talare.

Hvarje år i november, då "Les prix de vertu" utdelas och tidningarna meddela innehållet af talet och namnen på de lyckliga pristagarna, går det som en ström af beundran genom allmänheten, och det visar sig, att det goda segerkraft blir allt större och att känslan af beundran är nog stark att sporra till nya bedrifter.

Annonsera i Dagny!

MÄLARBADET

11 Handtverkaregatan 11.

BAD- TVÄTT- och STRYKINRÄTTNING

1:a klass i alla afseenden.

OBS.! Simundervisning f. damer och herrar

R. T. 38 14 - 38 15

A. T. 93 43 - 93 44

Det ideal af hjältemod och godhet, som vi tro vara så aflägsset, och den storartade uppoffring, som förefaller oss öfvermänsklig, den finnes dock i alla land, blott Frankrike drar den fram i dagsljuset och ärar den, tack vare M:r de Montyons initiativ.

Hvilka är det då, som i vår tid erhålla de flesta prisen? Jo, kvinnorna. Markisen af Ségur yttrade sålunda 1908 i sitt stora tal: "Äfven på detta område märka vi en betydande kvinnlig rivalitet. De ha konkurrerat ofantligt med männen, men det skulle anstå oss illa att klaga öfver denna kvinnosakens seger". Under det året utdelades nämligen 115 pris, däraf 86 till kvinnor. De största penningebeloppen gingo dock till välgörenhetsinrättningar, så att hvad de enskilda fingo var endast mindre summor.

I allmänhet ha kvinnornas handlingar kunnat föras under rubriken människokärlek och uppoffring, men om man ögnar igenom de olika donationernas statuter, finner man att de, som afse att skänkas till räddare af människolif eller modiga handlingars utföware, äfven kommit kvinnorna till del.

Af alla de olika institutioner och enskilda, som blifvit belönade med dygdepris, vill jag här nämna några.

En ung flicka t. ex. har vid några och 20 års ålder räddat lifvet på 8 personer; några har hon räddat ur eldfara, andra från att drunkna vid kantring af en båt, och andra åter har hon vid ett olyckstillfälle räddat ur kuggarna på en maskin.

En annan har, med sin lilla sömmerskelön och öfverarbete på de sena kvällarna, underhållit sin sjuka mor och två blinda bröder, samt därtill två brorsöner, sedan de genom försvagad syn blifvit förhindrade att arbeta.

En liten tjänsteflicka arbetar utan lön i en familj, då denna kommit på obestånd, och tar sig sedan extra arbete för att underhålla barnen efter föräldrarnas död.

Vid 20 års ålder måste en liten sömmerska underhålla sin mor och åtta yngre syskon, därefter upptog hon sju föräldralösa barn och sörjde för dem genom att sy på öfvertid. Då alla dessa fått platser, öppnar hon sitt hem för sin sjuka svåger och tre syskonbarn.

I en af Paris utkanter finns en gammal portvakterska, som med ringa lön (100 fr. pr år) underhåller en svagsint man, som varit allas skräck, samt upptagit tre föräldralösa barn, hvilka hon sedan fått placerade i goda anställningar. Hon mottar dessutom dagligen, utan ersättning, alla husets småbarn till vård och tillsyn, medan mödrarna äro på arbete, vårdar de sjuka i huset och har flera gånger trädt emellan, då hyran skulle betalas. Hon är en ängel, säger den talare som det året hade på sin lott att förkunna dygdens belöning.

I dessa dagar, då själfviskheten säges spela en så stor roll i världen och ondskan går segerrikt fram, måste man verkligen fråga sig: är det endast Frankrike, som har så många hjältar och uppoffrande människor att visa, ty jag skulle kunna sida efter sida uppräknat sådana fall. Nej, helt säkert icke, godheten finnes öfver allt, och bland folkvimlet på våra gator möta vi nog mången sådan, som i tysthet har utträttat sitt stordåd.

Skulle inte också vi på något sätt, mer än vi nu göra, kunna dra fram i ljuset och med tacksamhet erkänna det arbete, som sker i det tysta. Ha vi ej pris att skänka, så ha vi åtminstone vår beundran, och den kan alltid bli en solstråle, som värmer och uppmuntrar andra att gå samma väg, ty det ligger helt visst en sanning i M:r de Montyons åsikt, att dygdens kändedom är en sporre till ädla handlingar.

I. S.

Från allmänheten.

Tack.

Till alla dem, som jag icke personligen kan nå med mitt tack för hågkomsten af min 60-årsdag, ber jag att på detta sätt få ge uttryck åt min glädjefyllda tacksamhetskänsla:

Till medlemmarna i sällskapet Myrorna, medlemmarna i Göteborgs F. K. P. R. — särskildt det ovärderliga "Dragarelaget" —, andra orters F. K. P. R., arbetskamrater inom centralstyrelsen i L. K. P. R., K. K. F. i Göteborg och många andra, nämnda och onämnda, men alla lika varmt tackade för det vackra minne de gifvit mig med på den återstående delen af lifsvägen.

Snekkersten den 13 aug. 1911.

Frigga Carlberg.

Notiser.

Valrörelsen. Fru Frigga Carlberg talade i Vänersborgs Folkpark den 6 augusti öfver ämnet "Rättfärdighetspolitik" för en publik af 800 personer, som enhälligt antog resolutionen om den kvinnliga rösträttsfrågans lösning under instundande riksdagsperiod. Fru Carlberg har äfven talat i Strömstad och å öar i Bohusländska skärgården för hufvudsakligast bönder och fiskare. Intresset har varit det allra lifligaste hos såväl män som kvinnor.

I Halland är fröken Sofia Svensson från Göteborg en mycket anlitad talare å de liberala mötena.

Valagationen i Jönköpings län. Under tiden 10—13 augusti ha flera stora politiska möten anordnats inom Jönköpings län, hvarvid anföranden om kvinnans politiska rösträtt hållits.

Den 10 augusti hade de frisinnade möte i Nässjö med tvenne riksdagskandidater samt hr A. Ceder från Stockholm och fröken Sigrid Kruse från Karlskrona såsom talare. Den 11 var frisinnadt möte i Forserum med samma talare, den 12 i Säfsjö med föredrag af f. d. statsrådet A. Petersson i Påboda samt fröken Kruse. Samma dag var politiskt möte i Grenna med föredrag af hrr Felix Hamrin och A. Ceder samt anförande af fröken G. Planting Gyllenbåga om kvinnans politiska rösträtt.

Ett stort möte afhölls i Huskvarna söndagen den 13 med föredrag af hrr A. Petersson i Påboda och A. Ceder samt fröken Sigrid Kruse.

Vid socialdemokratiska möten ha fru Elma Danielsson talat i Solberga, Gripenberg och Tranås samt fröken Signe Wollter i Gnosjö och Skillingaryd. Samtliga dessa möten ha varit väl besökta, äfven ha valmännens sympatier för kvinnans rösträtt kommit till uttryck genom enhälligt antagande af resolutioner.

Alla svaga barn böra få Vasens (f. d. Nordstjernans) stärkande Järnpreparat "Ferrol". Dess angenäma smak gör att det med lätthet tages. Aptitgifvande ökar det hastigt kroppsvikten. På alla apotek till 2 kr. fl.

Mjök dagligen till afhämtning.

Oskummad för 15 öre lit.
Handskummad för 6 öre lit.

Tjock grädd för 90 öre lit.
1:ma smör kr. 2,00 pr kilo.

Stockholms Mejeriaktiebolag. Klarabergsgatan 68.

Allm. Tel. Br. 5241.

Frågor och svar.

Hvar kan man prenumerera på Dagny?

I landets alla postanstalter och boklädor kan man beställa huru många ex. som helst.

Skall man alltid prenumerera å dessa ställen?

Ja, ifall man önskar endast 1, 2, 3 eller 4 ex. skall man alltid göra det.

Hvad kostar Dagny i postanstalter och boklädor?

Dagnys postprenumerations- och boklädpris är kr. 4:50 för $\frac{1}{4}$, 2:50 för $\frac{1}{2}$, och 1:25 för $\frac{1}{4}$ år.

Hvilka villkor erhålla prenumerantsamlare å Dagny?

Den, som samlar minst 5 prenumeranter, erhåller en provision af kr. 1:— för hvarje helårs-, 50 öre för hvarje halfårs- och 20 öre för hvarje kvartalsprenumerant.

Huru skall man förfara för denna provisions erhållande?

Sedan man samlat *minst* 5 prenumeranter, går man tillväga på ett af följande sätt:

- 1) *Antingen*: Genom insändandet af prenumerationsafgiften med afdrag af provisionen beställer man det behöfliga antalet ex. (hur många som helst, men *alltid minst* 5) direkt från Dagnys exp., Stockholm, som under samlarens adress i ett och samma paket sänder *alla* beställda ex. Samlaren har då att ombesörja utdelningen till de samlade prenumeranterna.
- 2) *Eller*: Man prenumererar å närmaste postkontor (*ej* annorstädes) för de samlade prenumeranterna, detta under hvars och ens adress, begär kvitto å samtliga erlagda afgifter, tillställer oss detta kvitto, då vi omgående pr postavisning sända samlaren den stadgade provisionen.

Hvar, och till hvilket pris kan man nummervis lösa Dagny?

I Stockholms tidningskontor och cigarraffärer samt hos Dagnys kommissionärer i landsorten. Pris 10 öre pr nummer.

Alla skrivelser rörande expeditionen adresseras:

**DAGNYS EXPEDITION,
STOCKHOLM.**

Folkskolans Barntidning

utgifven och redigerad af STINA QUINT utkommer 1911 i sin tjugonde årgång.

Ett rikt illustrerad nummer hvarje vecka, 36 veckor under året.

Bästa och lämpligaste läsning för barn af alla samhällsklasser.

Prenumerera å närmaste postkontor. Pris för helt år Kronor 1:65, halft år 90 öre.

**GYNNA DAGNYS
ANNONSÖRER!**

Rösträttslitteratur:

Skrifter utgifna af:

Centralstyrelsen i Landsföreningen för kvinnans politiska rösträtt:

N:o I, Till Regeringen från svenska kvinnor ingifna skrivelser i Rösträttsfrågan 1905—1906.....	—: 50
" II, Gustaf A Aldén: Hvilka svenska kvinnor äga kommunal rösträtt? (pr 1,000 ex., utgången)	6:—
" III, Mathilda Staël von Holstein: Målsmanskapet och kvinnans ställning inom äktenskapet enligt gällande svensk rätt	—: 50
" IV, Anna B. Wicksell: Om kommunal rösträtt för gifta kvinnor	—: 10
" V, Lydia Wahlström: Statsintresset och kvinnans rösträtt	—: 40
" VI, Partiuttalanden i kvinnornas rösträttsfråga.....	—: 25
" VII, K. A. Sheppard: Kvinnorösträtten på Nya Zeeland	—: 40
Ann Margret Holmgren: Strödda intryck från den Internationella kvinnorösträttskongressen i Köpenhamn.....	—: 10
Elin Wahlquist: Partipolitiken och kvinnornas rösträttsfråga.....	—: 03
Ann Margret Holmgren: Mor Karin.....	—: 03
Sigrid Kruse: Grannarna	—: 02
Nancy Svanberg: Goda kamrater	—: 03
H. E. Hallberg: Kvinnan i hemmet och samhället	—: 05
Kortfattad ledning för kvinnornas deltagande i de kommunala valen (pr 100 ex.)	—: 68
Sigrid Kruse: Nykterhetsfrågan och kvinnornas rösträtt (pr 100 ex.)	—: 90
Hur kunna gifta kvinnor förvärfva kommunala rättigheter? (pr 100 ex.).....	—: 60
Utdrag ur riksdagens protokoll.....	—: 02
Festskrift utgifven med anledning af Ann Margret Holmgrens 60-årsdag	—: 75
Tidningen Rösträtt för kvinnor.....	—: 10

Föreningen för kvinnans politiska rösträtt i Stockholm:

N:o 1, Natanael Beskow: Till frågan om kvinnans politiska rösträtt	—: 05
" 2, Anna Whitlock: Bör den svenska kvinnan erhålla politisk rösträtt?	—: 10
" 3, Hilma Borelius: Hvarför är motståndet mot kvinnans politiska rösträtt oberättigadt?.....	—: 10
" 4, Lydia Wahlström: Principerna för kvinnans rösträtt	—: 10
" 5, Anna Whitlock: Hur bör den svenska kvinnan bereda sig för den politiska rösträtten? (utgången)	—: 05
" 6, Lydia Wahlström: Lärdomar af den kvinnliga rösträttsrörelsen	—: 10
" 7, Några manliga inlägg i den kvinnliga rösträttsfrågan ...	—: 15
" 8, Lydia Wahlström: Högerkvinnorna och den nuvarande situationen	—: 05
" 9, Sofi Lindstedt: Hvarför böra religiöst öfvertygade kvinnor ansluta sig till rösträttsrörelsen	—: 05
Minneslista (5:te uppl.)	—: 05

Diverse rösträttslitteratur:

Georg Stjernstedt: Den svenska kvinnans rättsliga ställning.....	—: 60
Lydia Wahlström: Den svenska kvinnorörelsen	—: 45
Ragnhild Modin: Bröllopet på Ensillre	—: 25
Hilda Sachs: Kvinnornas rösträtt.....	—: 25
Anna Kleman: Kvinnans medborgarrätt	—: 25
Karl M. Lindh: Kvinnornas rösträttskraft.....	—: —
Gustaf A. Aldén: Svenska kvinnans kommunala rättigheter och skyldigheter	—: 15

Öfvanstående flygblad och broschyrer kunna rekvideras från Landsföreningens för Kvinnans Politiska Rösträtt expedition Lästmarkregatan 6, Stockholm, som hålles öppen hvarje dag kl. 3—4 e. m.

Vid rekvisition af minst 100 ex. af flygbladen nr:is 1—9 lämnas 25 proc. rabatt.

PLATSSÖKANDE.

(Platssökande få sina annonser införda i Dagny för halftva priset eller 7½ öre pr mm.)

Handarbetslärarinna

med mycket goda betyg önskar plats till kommande läsår. Benäget svar till "Handarbetslärarinna", Sundsvallspostens exp., Sundsvall.

LÄRARINNA, undervisningsvan, intress. och barnkär, genomg. 8 kl. lärov. önskar till hösten pl. som guvern. Svar till "20 år", Karlskrona p. r.

I musikalskande familj

söker ung, bildad flicka plats. Genomgått Kgl. Musikkonservatoriet i Stockholm och är kompetent att läsa med minderåriga elever. Fina ref. Svar till S. S., Visby p. r.

Plats i Kindergarten,

småbarnsskola eller familj sökes af ledarinna, som genomgått Kindergartenseminarium. Svar emotes före denna månads utgång under adr. "Kindergartenledarinna", Skrea.

Ex. kv. sjukgymnast och manicurist önskar i sept. plats som manicurist eller gifva massage åt sjuklig herre eller dam i hem eller utrikes. Tacksam för svar "Sjukgymnast", Dingelvik p. r.

Ung, frisk,

mycket musikalisk flicka med godt och jämnt lynne, som genomgått 8-klass läroverk (samma kompetens som Statens Normalskola) och åtnjutit god musikundervisning, söker till läsåret plats som lärarinna i familj. Uppfostrad i godt, ordentligt hem på landet är hon icke ovan vid husliga sysslor och gärna villig däri deltaga. Någon lön önskas. Goda rek. finnas. Tacksam för svar under adr. "Elsa", Uddebo.

Sjukgymnast

önskar plats i familj eller hos ensam herre eller dam i Stockholm eller dess närhet. Äfven kunnig i ett hems skötande, handarbeten, sömnad etc. Svar till "Sjukgymnast M. S.", p. r. Norrköping.

Skicklig maskinskrifverska,

språkkunnig, söker plats. Svar märkt "H. 78 81", Gumælii Annonnsbyrå, Malmö.

Husföreståndarinna.

Ung flicka, van och skicklig att förestå ett hem med alla därtill hörande göromål, önskar plats som husföreståndarinna. Goda rekommendationer finnas. Svar till "Huslig", Ljungskile p. r.

Ung dam,

praktisk och ordentlig, som förestått pensionat och är fullt kunnig i matlagning, önskar plats att förestå respektabel herres hem. Svar till "Sommar 1911", Ousby, p. r.

Bildad, stadgad, arbetsvan flicka

önskar till hösten plats i barnlös familj i Stockholm att på egen hand sköta hushållet. Är kunnig i matlagning, bakt. och alla inom hemmet förekommande göromål. Önskar anses som familjemedlem. Svar till "God lön", Motala p. r.

Lärarinna.

Ung flicka, som genomgått 8-kl läroverk, önskar plats att undervisa barn å lägre och mellanstadiet. Svar till "Musikalisk", Norrköping p. r.

Handarbetslärarinna

söker plats i skola eller hem. Kunnig i kläd- och linnesömnad. Svar till "Kunnig", Sv. Telegrambyrån, Örebro.

LEDIGA PLATSER.**En ordinarie****folkskollärrätjänst**

vid Karlstads folkskolor är till ansökan ledig inom sextio dagar från den dag, denna kungörelse första gången införts i Post- och Inrikes tidningar.

Lönen utgör 1,500 kr. för år med ett ålderstillägg å 100 kr. och två å 150 kr. efter resp. 5, 10 och 15 års väl vitsordad tjänstgöring. Ansökan, åtföljd af frejdbetyg, läkarebetyg och öfriga vederbörliga handlingar, ställes till Karlstads folkskolestyrelse och insändes till undertecknad.

Karlstad den 20. juli 1911.

Bror A. Larsson.
Folkskoleinspektör.

Lärarinnebefattningen

vid Attarps småskola ledigförklarad härmed. Ansökningar tillställas skolrådet i Högseröd före den 26 september 1911. Skolhuset uppfördt 1910. Tillträdet sker med 1 oktober 1911. Adr. Löberöd.

Slöjdlärlarinnor.

Platsen som föreståndarinna för Slöjdfadningen vid Kvinn. Slöjd- och hushållsskolan i Tollarp (Skåne) är ledig att sökas senast den 1:sta sept. 1911. Sökande bör vara praktisk och speciellt väflärlarinna samt för öfrigt besitta egenskaper för utövande af ledningen vid skolan. Lön 670 kr. jämte bostad. Kursen 8 mån. Platsen tillträdes 1:sta nästk. november. Tollarp i juli 1911.

STYRELSEN.

Undervisningsvan, frisk, barnkär, elementarbildad flicka önskas till 1 okt. att med 9-årig flicka läsa flickskolans 3:dje förberedande kurs, hjälpa till med sömnad och dylikt samt om möjligt gifva de första grunderna i pianospelning. Svar med betyg, ålder, foto., lönepret. till "Läkarefamilj", Borgholm p. r.

BOKFÖRINGSVAN FLICKA,

helst kunnig i tyska, maskinskrifning och stenografi samt villig att något deltaga i hushåll erhåller plats genast eller 1 sept. Betygsafskrift, ref. och foto. under adr. "Exportaffär i landsorten", Nordiska Annonnsbyrån, Göteborg.

Lärarinna

får plats instundande hösttermin vid Solbacka enskilda läroverk att undervisa i realskolans lägre klasser. Lön 500 kronor och allt fritt. Ansökningar jämte betyg ställas till skolans styrelse och insändas till föreståndaren, fil. kand. Jean Berglund, Stjärnhof.

Husföreståndarinneplats

finnes ledig till 1 eller 15 sept. hos respektabel ungherre i närheten af stad. Utförligt svar med foto. samt löneanspråk till »Disponent», Nya Värmlands-Tidningen, Karlstad.

Hushållsfröken,

erfaren och lämplig att under husmoderns öfverinseende förestå hushåll i Bergslagen, erhåller nästkommande 24 oktober lättkött plats, om ansökan med rekommendationer insändas till märke "Bruksdisponent", under adress S. Gumælii Annonnsbyrå, Stockholm, f. v. b.

Ung flicka

som genomgått sjukvårdskurs — kunnig i lättare sömnad och villig att med husmodern deltaga i småsysslor inomhus — erhåller god plats i början af sept. uti Göteborg. En persons hushåll, tjänare finnes. Foto., löneanspråk och betygsafskrifter jämte bästa rek. adr. "Fru S", Ulricehamns Sanatorium.

Kvinnlig korrespondent

fullt hemmastadd i engelska och tyska språken, stenografi samt äfven med vana uti öfriga kontorsgöromål, erhåller plats genast eller senast 1 September vid bruk i Dalarna. Anmälan jämte betygsafskrifter torde insändas till märke "Korrespondent 1/9 1911" under adr. S. Gumælii Annonnsbyrå, Stockholm, f. v. b.

Bokföringsvan flicka,

helst kunnig i tyska, maskinskrifning och stenografi samt villig att något deltaga i hushåll erhåller plats genast eller 1 sept. Betygsafskrifter, referenser och fotografi under adress: "Exportaffär i landsorten", Nordiska annonsbyrån, Göteborg.

Kammarjungfru.

För en snäll och anspråkslös bättre flicka, pålitlig och van vid ordning, skicklig i såväl kläd- som linnesömnad samt försedd med bästa rekommendationer, finnes mycket förmånlig plats till 24 Okt. på stor herrgård om betyg jämte foto. sändes till "Stor Herrgård 1911" under adress S. Gumælii Annonnsbyrå, Stockholm f. v. b.

Kvinnliga arbetsområden.

Utbildningskurser m. m.

Muntliga och skriftliga upplysningar genom

Fredrika-Bremer-Förbundets Byrå,

54 Drottninggatan.

GYNNA ALLTID DAGNYS

ANNONSÖRER!

Sprid Veckotidningen DAGNY!

Deposition & Sparkassa

4¹ | 0
2 | 0

KÖPMANNABANKEN,
Arsenalsgatan 9,
Södermalmstorg 8,
STOCKHOLM.
Aktiekapital 3,000,000 kr.

Sprid Dagny!

Wiréns öfverfeta **LONOLINTVÅL**, fina världens favorittvål.

Erhålles i hvarje välförsedd parfymhandel samt direkt från
A. G. Wiréns Tvål- och parfymfabrik. (Grundad 1860.) Kgl. Hoflev.
21 Lilla Vattugatan 21 - - - Stockholm.

— Vid —

Professor Unmans Institut
börjar 2 Okt. ny (ett-årig) kurs i *Massage*
och *Sjukgymnastik*. Begär prospekt.
Brunkebergsgatan 9, Stockholm.

Annonsera i DAGNY.

Prenumerera på posten eller tel.
Ö. 3275 på

Mönstertidningen
Konstslöjden i Hemmet.

Pris 3.50 pr år, 12 häften. Lösnummer 30 öre. Innehåller mönster till broderier, väfnader, läderplastik, gyllenläder, drifning i metall, målning på porslin, trä, m. m.

Prenumeranter få begära mönster.
Äldre årgångar realiserar.

Red.: Valhallavägen 19, n. b.,
Stockholm.

OBS.! Sommaradress: Visby.
Filial: Haparanda.

G. o. A. MEUKOW.

OBS.! **Fredrika** OBS.!

Bremer-Förbundet.

Å Fredrika Bremer-Förbundet finnas anmälda lektionsgifvare, in- och utländska, hushållsbiträden af olika slag, barnfröknar, kontorsbiträden, gymnaster m. m.

Mottagningstid kl. 12—4.

Adr. Drottninggatan 54, Stockholm.

Allm. tel. 48 16. Riks tel. 27 62.

Nya läroböcker.

LINEARRITNING

för folkskolan och fortsättningsskolan av
K. A. Hallander. Pris: 60 öre.

SVERIGES HISTORIA

för folkskolan av **Olof Rosenborg.** 270 sid. Illustrerad. Pris: kart. 80 öre.
En bok för alla skolformer.

GEOMETRI

av **Hans Danielson.**
Den större med 181 bilder, 75 öre.
Den mindre med 137 bilder, 35 öre.

P. Palmquists Aktiebolag.

Fredrika-Bremer-Förbundet: Drottninggatan 54.

Rikstel. 27 62. Förbundets byrå öppen 11—4. Allm. tel. 48 16.

Fredrika-Bremer-Förbundets Sjuksköterskebyrå: Tunnelgat. 25.

Rikstel. 68 98. Allm. tel. 82 11.

Sju präktiga äfventyrsböcker för barn o. ungdom.

Tsarens kurir. Berättelse för barn och ungdom. Smedberg. 352 sidor med 47 illustrationer af **Karl Aspelin.** Kartonnerad. Pris 75 öre.

Parzival. En riddarsaga från medeltiden. Bearbetning af **Hugo Gyllander.** 259 sidor. Med 45 illustrationer af **Ingeborg Uddén.** Kartonnerad. Pris 75 öre.

Sagogrottan i Sagoskogen. En samling sagor af **Harald Östenson.** 303 sid., 50 illustrationer. Kartonnerad. Pris 75 öre.

Den hemlighetsfulla ön. Berättelse för barn och ungdom. Fritt efter **Jules Verne** af **Alfred Smedberg.** 312 sidor, 44 illustrationer af **Brita Ellström.** Kartonnerad. Pris 75 öre.

Hjälten bland hjältar skildrade för barn och ungdom af **Marie Louise** Charles G. Gordons lif och stordåd, **ise Gagner,** 304 sidor, 33 illustrationer af **Edv. Berggren.** Kartonnerad. Pris 75 öre.

Nybyggarna i Kanada. Berättelse för barn och ungdom. Bearbetning efter **Kapten Marryat** af **Anna Gustafsson.** 296 sidor, 39 illustr. af **Nils Larsson.** Kartonnerad. Pris 75 öre.

I Guldslottets Rosengårdar. Sagor och berättelser af **Harald Östenson.** 151 sid., 39 ill. Kartonnerad. Pris 75 öre
Erhålles i hvarje bokhandel eller direkt från

Folkkolans Barntidnings Förlag, Stockholm. (Stina Quint.)

Den Internationella Rösträttsboden.

Vi hafva flyttat till en stor lokal i den centrala delen af London och uppmana främlingar, som gästa England, att vända sig till oss i fråga om litteratur samt när det gäller upplysningar om kvinnorrörelsen.

Vi effektuera order pr post till alla länder. Vi hafva på lager publikationer från alla rösträttsföreningar, såväl som ett stort upplag af litteratur i allmänna kvinnofrågor.

Vi anskaffa på begäran hvilka som helst böcker som önskas. Vi gifva samma rabatt som öfriga bokhandlare. Vi hafva kvinnotidningar på lager. :: :: :: :: :: ::

Vi uppmana Er att låta engelska rekvisitioner gå genom oss och att skicka oss nyheter angående Ert eget arbete, Edra publikationer och prof på Edra märken, etc. :: :: :: :: :: :: :: :: :: :: :: :: :: :: :: :: ::

Vår adress är:

The International Suffrage Shop.
15 ADAM STREET.
STRAND.
LONDON. W. C.

Innehållsförteckning.

Dagens nummer innehåller:

- Det internationella kvinnomötet i Stockholm den 6—12 sept.
- Kvinnorösträtten och socialdemokratien i Finland.
- Valrörelsen och kvinnorna. Af **Gulli Petrini.**
- Den 6:te internationella rösträttskongressens rapport.
- Blomsterlökar och -litteratur. Af **Ellen Nordenstreng.**
- Gustaf Vasas yngsta dotter. I. Af **Sophie Charlotte v. Sell.**
- Handarbetslärarinnornas utbildning.
- Franska akademiens dygdepris. Af **I. S.**
- Från allmänheten.
- Notiser.

Prenumeration å Dagny sker å närmaste postanstalt eller bokhandel.